

zainteresiranoga u zabludu, jer je zainteresirani imao pravo pretpostavljati da je brodar priznao da je odgovoran za manjak.

Ni zahtjev da mora biti navedena svota za koju se brodar smatra odgovornim - ne čini se opravdan. Za prekid zastare je bitno da se dužnik prizna odgovornim iz odredjenog odnosa. To priznanje logički, obuhvaća čitav iznos priznatog odnosa. Ukoliko osoba, koja se priznaje odgovornom, smatra da nije odgovorna za čitav iznos, mora to izričito navesti. Inače, stajalište koje je sud u ovom sporu zauzeo, omogućava postupanje u zloj vjeri, jer se vjerovnik dovodi neopravdano u zabludu, smatrajući da je dužnik u cijelosti priznao dug.

B.J.

TRGOVAČKI SUD, Marseilles

Presuda od 13. VI 1975.

Cie d'assurances La Foncière
et autres c/a Ignazio Messina
et Cie et Intramar

Odgovornost broдача i slagača za štetu na teretu - Brodar nije odgovoran za štetu koja je nastala za vrijeme dok je teret bio na pristanu pod nadzorom slagačkog poduzeca a za račun primatelja - Za nastalu štetu odgovorno je slagačko poduzeće ako se utvrdi da su neposredni uzrok štete nedostatna pokrivala, a slagačko poduzeće nije dokazalo da ga je štrajk slagača spriječio da poduzme djelotvornije mjere da zaštiti robu od oštećenja - Prilikom uskladištenja robe na otvorenom, skladištar je dužan poduzimati mjere da se roba zaštiti od predvidivih vremenskih nepogoda - Slagač se ne može pozivati na vjetar i kišu kao na razlog više sile, ako su vjetar i kiša česti u tom području, te ako se utvrdi da druga roba koja je u isto vrijeme bila smještena na pristanu nije bila oštećena.

Tužitelj je osiguravajuće društvo La Foncière koje je subrogacijom stupilo u prava svojih osiguranika - primatelja, a tuženi su brodar (Cie Ignazio Messina et Cie) i slagačko poduzeće Intramar (Sté Industrielle de trafic maritime).

Tužitelj traži od tuženih da mu solidarno plate 27.542,55 dolara s naslova naknade štete za umanjenu vrijednost oštećenog tereta ovčjih koža.

Prvotučeni brodar u svoju obranu navodi da su operacije iskrcavanja bile povjerene slagačkom poduzeću (drugotučenome), koje nije stavilo primjedbe na stanje tereta koji mu je bio predat, te da je do oštećenja tereta došlo uslijed jakih kiša za vrijeme dok je teret bio na pristanu pod nadzorom slagačkog poduzeća a za račun primatelja.

Drugotučeno slagačko poduzeće se pozvalo na nalaz vještaka Liautarda (a time implicite priznalo navode brodara o tim činjenicama), iz kojeg proizlazi da je do štete došlo za vrijeme dok se teret nalazio na pristanu u Marsejskoj luci, te da je ona prouzročena ovlaženjem tereta uslijed kiše. Međjutim, pozivajući se na odredbe čl. 53 zakona od 18. lipnja 1966. godine, ističe dva uzroka oslobodjenja odgovornosti.

Navodi da tornado koji se sručio na grad u noći od prvog na drugi listopad, kao i jake kiše koje su ga slijedile drugog i trećeg listopada, zajedno tvore slučaj više sile, dakle događaj za koji on ne može biti odgovoran.

Osim toga navodi da ga je štrajk slagača (drugog listopada) spriječio da poduzme potrebne radnje da zaštiti robu od oštećenja.

Budući da se Intramar nije pozvao na odredbe čl. 52 zakona od 18. lipnja 1966. godine, koje ga čine odgovornim samo prema onome koji je tražio njegove usluge, prešutno je priznao i činjenicu da je brodar tražio njegove usluge za račun primatelja, te je slijedom toga sud i dopustio direktnu tužbu od strane osiguravajućeg društva La Foncière protiv društva Intramar.

U tim uvjetima sud je našao da odgovornost brodara i odgovornost slagačkog poduzeća treba utvrdjivati odvojeno, te je nakon provedenih dokaza brodara oslobodio odgovornosti a slagačko poduzeće obvezao platiti cjelokupni iznos naknade štete iz slijedećih razloga:

Naime, iz činjenice da Intramar u toku operacija iskrcavanja nije stavio nijednu primjedbu koja bi se odnosila na stanje robe, proizlazi da ju je primio istovjetnu i u dobrom stanju.

Sud je nadalje utvrdio da je do štete došlo na pristanu dok je roba bila pod nadzorom slagačkog poduzeća čije usluge su bile tražene i izvršene za račun primatelja, te je brodara oslobodio odgovornosti.

Sud je zauzeo stajalište da je do oštećenja došlo jer su pokrivala bila nedostatna, ističući da bi i ostala roba iskrkana u isto vrijeme i isto smještena izvan spremišta bila oštećena kišom, da su kiša i vjetar na pristanu bili tolike jačine kao što to navodi Intramar.

Budući da se roba nalazila na pristanu, dakle na otvorenom, slagačko poduzeće je trebalo poduzeti mnogo djelotvornije mjere zaštite, posebice da robu zaštiti od kiše i vjetra koji su česti u mjesecu listopada u području Marsejske luke.

U pogledu drugog razloga oslobodjenja odgovornosti koji je isticao Intramar, sud je zauzeo stajalište da drugotučeni nije dokazao da je štrajk slagača započeo prije nego što je on angažirao radnike, iz čega proizlazi da je bio u mogućnosti poduzeti potrebne radnje da zaštiti teret od oštećenja prije početka štrajka.

Naime, Intramar je bio dužan provjeriti pokrivala dan prije toga ili ujutro drugog listopada i eventualno ponovo pokriti oštećene dijelove, te na taj način izbjeći da teret bude oštećen od kiša koje su slijedile u toku dana drugog listopada i u noći od drugog na treći listopad.

(DMF 1975, str.688)

M.P.